

at der skal gives de Retsbetjente, som have haft Indtægt af Skiftevesenet, en aarlig Erstatning. Dette er jo udstedt af Lovforslaget af hele Udvalget. Nu forekommer det mig, at derved have ogsaa de øvrige Medlemmer i Udvalget erkjendt Nødvendigheden af at afgjøre det finansielle Spørgsmaal samtidig med det theoretiske. Der vil blive yderligere Leilighed til at omtale dette vigtige Spørgsmaal, naar Thinget kommer til 2den Behandling af Sportelloven, og da vil jeg for mit Vedkommende optage det Hovedspørgsmaal, som hører herhen, nemlig hvor vidt Processkommissionen har noget Overflag over de Udgifter, som Omordningen af vort Retsvesen vil koste. Det er dette Spørgsmaal, man maa afgjøre, naar man vil sige, om man skal spare 100,000 eller 300,000 Rbd. eller hvilken som helst anden Sum ved Skifteloven. Jeg vil ikke forbyde mig videre i denne Sag. Jeg vil kun forbeholde mig at komme tilbage til den ved den anden Lov, men jeg formener, at det her maa fremhæves, at det finansielle Spørgsmaal efter den offentlige Mening har fuldt saa meget Krav paa at løses, som det theoretiske. Derfor holder jeg stærkt paa, at det 7de Endringsforslag har stor Betydning, og jeg vil haabe, at det vil gaa igjennem her i Thinget. Det er jo dog afgjort, at denne Lov ikke kan komme ud og bruges, som den er foreslaaet ændret af hele Udvalget — jeg mener ikke, som den er kommen fra Ministeren, men som hele Udvalget har foreslaaet den ændret, nemlig med Udflydelse af § 90 — uden at samtidig den finansielle Lov kommer ud. Hele Udvalget er enigt i, at de Retsbetjente, som nu leve af Sportler, bør have Erstatning, saaledes som begge de ærede Ministere have foreslaaet. Men heraf maa det jo atter være en Konsekvens, at Bestemmelsen i § 90 maa faae Gyldighed samtidig med denne Lov. — Jeg skal tillade mig nogle spredte Bemærkninger i Anledning af de øvrige Endringsforslag, hvori jeg har deltaget, navnlig som Mindretal, eller som endnu ikke ere motiverede, i alt Fald ikke omstændelig. I § 87 omtales, hvorledes Opvekslingsbevilling skulde meddeles. Det Endringsforslag, som af et Flertal er stillet til denne Paragraf, gaar ikke ud paa Andet end at opretholde den nu bestaaende Udgang til Opveksling. Ministeren vil have Lidsrummet for Opvekslings Meddelelse indskrænket, og deri ere vi enige med ham, men vi ville paa den anden Side beholde den samme Udgang til at faae en Opvekslingsbevilling som hidtil, vi ville ikke lade det være

en Naadessag. Dette Punkt anser jeg for at være af Betydning for Almuesfolk, for simple Folk, der skulle gjøre mange Overveielser, inden de kunne bestemme sig til Appel, dels for at finde Oplysninger, dels for at skaffe Penge tilveie. Det forekommer mig urimeligt, at en Mand kan faae en Opvekslingsbevilling, medens den negtes hans Nabo. Jeg ser nu, hvorledes de Herrer Amtmænd, som for Liden have disse Bevillinger under sig, begynde at afvige fra den Regel, som har gjaldt, medens disse Bevillinger kun kunde faas i Ministeriet, og som jeg derefter har set efterlevet af Amtmændene i 11—12 Aar siden 1860, da Bevillingernes Uddeling gik over til Amtmændene. Nu begynder nemlig en enkelt Amtmand — jeg vil nævne ham, saa kan den ærede Minister kontrollere min Udtalelse, det er Sorø Amtmand — at ville indhente Underdommerens Erklæring, om Vedkommende er berettiget til at erholde Opveksling eller Bevilling til at søre nye Vidner. Dette har efter min Erfaring været ukjendt før, og jeg tror, at denne Behandlingsmaade af den Slags Sager aldeles afviger fra Hensigten, hvori denne Ordning er stet. Da der nu er et Antal af omtrent 20 Amtmænd, saa er det ikke Forretningsmand og Parter ligegyldigt, hvorlænge eller hvorledes man behandler Ansøgninger om saadanne processuelle Bevillinger, om man forsøger at gjøre Bevillingen fra en Betalingsdag til en Naadessag. Belært af Erfaring er det derfor, at jeg ønsker, at den ærede Ministers Forslag maa blive ændret derhen, at Bevillingerne gives paa samme Maade som hidtil. En anden Sag vilde det være, hvis den Slags Udfærdigelser igjen var tagen ind i Justitsministeriet; da vidste jeg, at Afgjørelsen blev ens; men det veed jeg ikke, naar Sagen overlades til 19 forskellige Skjøn. — Jeg har dernæst deltaget i at stille Endringsforslaget under Nr. 59 til § 77. Til denne Endring er jeg ledet af min praktiske Erfaring. Mit Forslag gaar ud paa at værges Umyndige imod Tab, naar Boer behandles udenfor Skifteretten. Det er blevet til en Praxis i de senere Aar, at Eksekutorer og Skiftekommissærer i Stedet for at indbetale Boernes Midler kontant i Overformynderiet sætte dem ud paa Rente og saa gjøre sig en privat Fordel ved at tage Kommissionsaalær for Pengenes Anbringelse, medens de aflevere Obligationerne til Overformynderiet i Stedet for de rene Penge. Det er først i den senere Tid, at denne Praxis har udviklet sig; forhen var den ukjendt. Derfor man nu her følger § 77, saa kan man paa et privat Skifte